

KINH TÂN TUẾ

Hán dịch: Đời Đông Tấn, Sa-môn Trúc Đàm Vô Lan.

Nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ, cùng với chúng đại Tỳ-kheo gồm tám vạn bốn ngàn vị hội đủ. Các Tôn giả Xá-lợi-phất, Tôn giả Mục-kiền-liên... trước sau vây quanh để nghe Đức Phật thuyết kinh. Đức Phật ở giữa chúng hội giống như núi Tu-di là vua của các hòn núi, một mình cao vợi như trăng rằm sáng chói giữa đám sao trời, hào quang uy nghiêm tỏa khắp như vàng ròng sáng chói cả mặt đất, khiến tất cả đều có sắc vàng. Hơn hẳn, khác lạ, vợi vợi, không gì có thể sánh được.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn cùng đông đủ chúng Tỳ-kheo, thanh tịnh vô lượng, như bầu trời không có mây. Sau ba tháng kiết hạ an cư đã xong, nay đến ngày thọ Tân Tuế. Các vị Tỳ-kheo trong chúng đều an trụ trong sự tĩnh lặng, tự tại, một lòng tư duy về đạo, yên định, không có tư tưởng gì khác.

Bấy giờ Hiền giả A-nan liền từ tòa ngồi đứng dậy, trích áo vai bên mặt, gối phải chạm sát đất, quỳ xuống chấp tay hướng đến trước, đánh lễ nơi chân Đức Phật, nói kệ tán thán:

*Đức Thế Tôn đến đây
Với mục đích tế độ
Ba tháng ở chốn này
Vườn Kỳ-đà Cô độc
Sở nguyện đã đầy đủ
Nay chính đã đúng lúc
Đạo sư Vô đẳng luân
Nên giảng pháp Tân tuế.*

Đức Thế Tôn nghe Hiền giả A-nan nói kệ tán thán Đức Phật là Bạc Vô Thượng Chánh Giác, xong Hiền giả A-nan bèn ngồi qua một bên. Đức Phật liền bảo Hiền giả Mục-kiền-liên:

–Hiền giả hãy đi khắp Tam thiên đại thiên thế giới, cả những nơi non cao hang sâu vắng vẻ, những thạch thất trên đỉnh núi dùng âm

thanh báo cho tất cả chúng Tỳ-kheo, các vị mới nhập đạo hay hàng cự học, kể cả các vị chưa ngộ đạo, đều mời vân Tập đến khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc này. Vì sao vậy? Vì Đức Như Lai sắp thuyết giảng pháp Tân tuế.

Hiền giả Đại Mục-kiền-liên liền phóng thẳng lên hư không, vâng theo thánh chỉ của Đức Phật, phát ra âm thanh lớn, loan báo khắp Tam thiên đại thiên thế giới được biết. Trong âm vang lan rộng ấy tự nhiên diễn ra bài kệ:

*Các vị ở khắp nơi
Rừng sâu giữa núi đá
Giờ Tân tuế đã đến
Tâm nguyện sẽ thành tựu.*

Lúc đó các vị Tỳ-kheo hiện ở tại chỗ hay đang du hành khắp trong cõi Tam thiên đại thiên thế giới, nghe bài kệ báo tin này rồi, thì mọi người đều dùng thần túc hay tất cả phương tiện, biến hiện thân hình đi đến khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, tới trước chỗ Đức Phật xin thọ Tân tuế, rồi cùng đứng qua một bên. Đức Phật cho tập hợp các chúng đệ tử. Họ đều từ những nơi chốn quốc độ khác nhau đi đến, cùng lúc tụ hội gồm có tám mươi vạn bốn ức vị đều muốn thọ Tân tuế. Bấy giờ Đức Thế Tôn nói với Hiền giả A-nan:

–Hiền giả hãy đến đánh lên tiếng kiền chùy vì nay đã đúng lúc.

Hiền giả A-nan vâng lời, từ tòa ngai đứng dậy liền đánh kiền chùy, âm thanh vang khắp cõi Phật, từ cõi nước lớn của Phật, cho đến các cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh. Những chốn này nghe tiếng kiền chùy ấy đều nhờ vào oai thần của Phật nên tất cả các thứ bệnh khổ, độc, thảy đều tiêu trừ, đều được an ổn. Khi ấy Đức Thế Tôn dùng Phạm âm thanh tịnh nói với các Tỳ-kheo:

–Các Tỳ-kheo hãy đứng dậy đưa ra thẻ Kiểm tăng số (Xá-la-trù) để biết số lượng Tăng chúng hiện có. Tất cả chư vị đều cùng đối diện nhau để tự bày tỏ những điều sai lầm, tự trách mình, cùng nhau xin lỗi về những sai trái, về các thứ phi pháp đã vi phạm. Mọi người đều phải nhẫn nhục, hòa đồng, thanh tịnh nơi thân, miệng, tâm để không còn chút ô uế nào sót lại.

Các vị Tỳ-kheo liền vâng theo lời Phật dạy, đều từ tòa ngai

đứng dậy, đến trước Đức Thế Tôn, mỗi người đều cùng nhau tạ lỗi, sám hối những điều sai lầm xong, liền trở về lại chỗ cũ của mình.

Đức Phật nhận thấy chúng Tăng đều trở về chỗ cũ xong, Ngài liền rủ lòng thương xót, nhân đó từ tòa ngồi đứng dậy, tự chấp tay hướng về các vị Tỳ-kheo, nói:

–Này các chúng Tỳ-kheo, hãy giữ tâm ý hòa thuận, cùng hướng vào nhau để sám hối những lỗi lầm. Vì sao vậy? Bởi vì thân, khẩu, ý của chúng ta thẳng hoặc có những lỗi lầm sai trái. Đức Như Lai là Bậc Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, không có các lỗi lầm, không còn các nghiệp, lậu sai sót, tâm không phóng dật, không mất trí tuệ, không còn tham luyến, không hủy hoại giới cấm, đối với các bậc Thanh văn Duyên giác, tôn đức vượt hơn chư Thiên, dân chúng nơi thế gian, là Bậc Tối Thượng trong ba cõi không ai sánh bằng.

Lại nữa, này các Tỳ-kheo, như việc xuất gia học đạo, tu tập theo pháp của Sa-môn, mỗi người đều xuất phát từ tộc họ khác nhau, tâm tánh khác nhau, chí nguyện không đồng, đối với sự nghiệp tu học theo Phật ở đây phải nỗ lực thực hiện, phải vâng theo sự dạy dỗ, không được vi phạm. Vì sao vậy? Nếu có Tỳ-kheo ở trong Thánh chúng Tân tuế, thân hạnh mỗi người mỗi khác, tâm niệm không giống nhau mà ôm lòng đua nịnh cho rằng Tỳ-kheo kia không thọ nhận sự chân chánh, không đầy đủ giới pháp. Vì sao vậy? Vì thân, khẩu, ý thanh tịnh mới đúng là chân chánh, thọ nhận đầy đủ giới pháp của Phật, hết lòng cung kính, thuận theo các bậc thượng, trung, hạ, không ngạo mạn, buông lung, biết hổ thẹn, khiêm cung, mới phù hợp với giới pháp. Vì sao vậy? Những vị tu tập như vậy không có sự oán, ganh ghét, thù hận, quán xem pháp xưa nay không hề bị rối loạn, thực hành pháp Tân tuế cũng không có tâm sân hận, tự đại. Vì sao vậy? Vì giữ giới luật thanh tịnh, nếu thực hành pháp Tân tuế, tạo lập giới pháp quan trọng mà không thanh tịnh thì không phải là đệ tử của Đức Phật.

Giống như người chết, thi hài để nơi đất, rồi đem vứt bỏ trong gò mả, dù cho chư Thiên, dân chúng nơi cõi trời hay ở thế gian đem thuốc hay, hoặc dùng thần chú, pháp thuật, với lòng thương tiếc muốn làm cho kẻ ấy sống lại cũng không thể được. Cũng vậy, Tỳ-kheo hủy phạm giới cấm, cho dù vẫn được ở trong đại chúng, dù có nhiều Tân tuế cũng không thể tự cứu được để tạo thành Tân tuế. Vì sao vậy? Vì

người ấy đã hủy hoại giới pháp tất nhiên phải bị quả báo nơi các cõi ác như địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh chịu vô lượng nỗi thống khổ. Vậy các Tỳ-kheo phải nên thận trọng.

Phật thuyết giảng pháp này xong liền từ tòa ngồi đứng dậy, bước ra khỏi nệm cỏ. Cùng lúc đó Tam thiên đại thiên thế giới hiện đủ sáu thứ chấn động. Các thứ đàn không, đàn bầu, kỹ nhạc không tấu mà tự nhiên phát ra âm thanh. Nơi hư không tuôn xuống như mưa các loại danh hương, tung rải đủ các thứ hoa. Khi Đức Phật giảng nói phẩm giới pháp này, bảo ban chỉ dạy chúng Tỳ-kheo, các Tỳ-kheo đều ở ngay nơi chỗ ngồi của mình, nhờ lời dạy chân chánh đầy uy thần của Phật, với vô số công đức sáng tỏ, tỏa chiếu rộng khắp, mỗi người đều tự đứng lên, trong tâm không còn ưa thích dục lạc, kể cả khi an tọa ở nơi đỉnh núi cao bên gốc cây, đều lấy đó làm vui. Lúc ấy tất cả chúng Tỳ-kheo đều từ tòa ngồi đứng dậy, cung kính đảnh lễ nơi chân Phật cùng nói:

–Tất cả các pháp đều do Phật giảng nói, chỉ dạy. Bậc Thánh là gốc của đạo pháp, che chở tất cả bằng tấm lòng từ bi thương xót. Ngài là Bậc Tối Tôn Tối Thượng, thánh đức không gì hơn, siêu tuyệt, cao tột nêu rõ con đường giáo hóa muôn loài.

Khi ấy Đức Như Lai an nhiên, tự tại từ nơi chỗ tôn quý của mình hết lòng cảm tạ Thánh chúng, xót thương chúng sanh rồi trở về nệm cỏ. Đức Phật vừa an tọa xong, Thánh chúng cũng vậy, ai về chỗ nấy, lại ngồi xuống đứng như pháp. Bấy giờ Đức Thế Tôn thấy đã đến giờ thọ tuệ, thương xót nghĩ tới các chúng hội, nên ở trước chư vị Tỳ-kheo, ba lần tự nêu bày đã xong công việc hoàn tất. Năm Tỳ-kheo từ tòa ngồi đứng dậy tạo lập thực hiện pháp Tân tuệ. Vừa thực hiện pháp Tân tuệ xong thì có một vạn Tỳ-kheo đạt được quả Đạo tích (*Tu-đà-hoàn*), tám ngàn Tỳ-kheo chứng đắc quả A-la-hán. Chư Thiên nơi hư không, tám vạn bốn ngàn vị đều được hóa độ, cùng phát tâm cầu đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, giảng nói kinh pháp không sao kể xiết, các loài chúng sanh đều hưởng theo con đường tu tập của ba Thừa. Nay Phật từ bi thương xót, Bậc Chí Tôn luôn nghĩ đến muôn loài, an tọa giữa đại chúng, chỉ dạy con đường thoát khỏi sanh tử khổ đau, mười phương đều mong nhờ được cứu vớt.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy Long vương Nan-đầu-hòa-nan, rời khỏi chỗ ở của mình, mang theo nước thơm Chiên-đàn, cùng nhiều loại hương thơm khác đi đến chỗ Đức Phật, đến nơi thọ Tân tuế, quy kính Đức Phật cùng Thánh chúng, cung kính đảnh lễ nơi chân Phật, dùng hương thơm chiên-đàn cùng các loại hương thơm khác cúng dường Phật và Tỳ-kheo Tăng, rồi đọc bài kệ tán thán:

*Dù ở trên đỉnh núi
Ngồi dưới bóng cây râm
Du hành nơi biển cả
Tâm sanh mọi sân hận
Đến rồi thọ Tân tuế
Ức đời chúng sanh họp
Cúng dường, phụng thờ Phật
Thành tựu nẻo giải thoát.*

Bấy giờ Hải Long vương đem theo ngọc trai quý màu đỏ, hóa làm lầu gác có màn trướng che phủ xen tạp hết sức đẹp đẽ, dài rộng bốn trăm dặm do vàng ròng, lưu ly hợp thành, dùng tay nắm giữ, đi trên không trung, ra khỏi Long cung, theo lầu gác kia mà tới, dùng nước ao trong lành gồm đủ tám mùi vị rưới lên mặt đất, đem lầu gác có màn trướng che phủ xen nhau kia dâng lên cúng dường Bạc Đại Thánh và chúng Tỳ-kheo Tăng, lấy ngọc Anh lạc tung rải lên chỗ Phật và Thánh chúng rồi nói kệ:

*Trong lặng như hư không
Bạc Đẳng Nhất an nhiên
Giới pháp luôn thanh tịnh
Hơn ngọc báu minh châu.
Hằng hà sa số chúng
An tọa ở nơi hội lớn
Đều cúng dường an trụ
Và các chúng Thanh văn.*

Bấy giờ, chư vị Bồ-tát, Trời, Rồng, Quỷ thần mười phương cùng đi đến tụ hội, hóa ra vô số các phẩm vật kỳ diệu để dâng lên cúng dường Đức Thế Tôn và chúng Tỳ-kheo. Tất cả đều cung kính đảnh lễ, thưa hỏi, thọ nhận giáo pháp cùng phát tâm cầu đạo Vô thượng Bồ-đề.

Chư Thiên nhân đó đọc kệ tán thán:

*Tâm ý luôn thanh tịnh
Đệ nhất, không nghĩ bàn
Thánh chúng, hàng tôn quý
An tọa trong hội này
Lìa bỏ mọi vọng tưởng
Khéo trừ các cấu uế
Hôm nay xin cúng dường
Với hết lòng cung kính
Hóa độ cùng dẫn dắt
Muôn loài dứt phiền não
Giới pháp đã thanh tịnh
Như ngọc báu minh nguyệt
Tâm thường tư duy chánh
Dứt mọi nhóm sân hận
Hôm nay Bạc Ly Cấu
Tu hội lập Tân tuế
Chỉ dạy nẻo điều phục
Tuân phụng như Thái sơn
Thường hành pháp vô ngại
Phật lập pháp Tân tuế.*

Chư Thiên nói kệ xong, đánh lễ nơi chân Đức Phật, rồi bỗng nhiên biến mất. Tất cả đều trở về cung điện của mình, thấy đều hoan hỷ, lấy chánh pháp làm nguồn vui.

Bấy giờ Đức Thế Tôn bèn hiện ra bóng mát lớn có các vật báu chen nhau để che cho Thánh chúng, rồi nói kệ:

*Giới hạnh thật thanh tịnh
Việc làm khó theo kịp
Hôm nay ban điều vui
Khắp Tân tuế tỏa mát
Dâng lên Bạc An Trụ
Giữ giới luôn thanh tịnh
Như chim quý lông mình
Uy Phật hộ Tân tuế.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Phật nói với các Tỳ-kheo:

–Nay Phật Thế Tôn tuy thực hiện pháp Tân tuế một năm một hội nhưng điều quan trọng là phải dốc tu tập theo đúng pháp thanh tịnh, luôn giữ gìn ba nghiệp thân khẩu ý không bị cấu uế, thực hành mười pháp thiện, bốn tâm vô lượng, sáu pháp Ba-la-mật, trừ bỏ sáu tình, ba độc, năm thứ ngăn che phủ lấp, mười hai sợi dây lôi kéo, ràng buộc, luôn thanh tịnh như mặt trời chiếu soi muôn cõi, ánh sáng tỏa khắp, bóng tối tiêu trừ, hội nhập vào biển trí tuệ của đạo pháp Vô Thượng Chánh đẳng Chánh giác, tất cả đều hòa đồng, khổ vui không hai mới đúng là chánh pháp. Đức Phật bèn nói tụng:

*Chư Phật ra đời vui
Nói kinh pháp cũng vui
Thánh chúng hòa đồng vui
Hòa luôn được an lạc.*

Đức Phật giảng nói như vậy, các chúng Tỳ-kheo, chư Thiên, Rồng, Quỷ thần, A-tu-luân, dân chúng nơi thế gian, nghe Đức Phật dạy không ai là không hoan hỷ, đánh lễ rồi lui ra.

*Thế Tôn du hành nơi Xá-vệ
Vì các đệ tử giảng nói pháp
Tất cả đều ở hội Kỳ thọ
Nay Bát-hòa-lan (Tự tứ) theo thường lệ
Xá-lợi-phất chấp tay bạch Phật
Mong Thế Tôn nói Bát-hòa-lan
Khi ba cõi tôn xưng nói ra
Làm pháp gì Tỳ-kheo tự tịnh?
Xá-lợi-phất vì Ta trải cỏ
Nơi gốc cây ra sức trừ ma
Nếu ai trải cỏ cũng như vậy
Đời nay kẻ ấy phải thanh tịnh.
Như bậc Hiền giả ngồi
Đó là vô sở úy
Ngồi an lạc không dục
Ba cõi được an ổn
Kiết hạ nay đã xong*

www.daitangkinh.org

Đó là đệ tử Phật.
Hãy tự mình phân biệt
Thương xót khắp thế gian
Là thảng lớn trong năm
Là biết Đệ nhất trí.
Hãy tự bỏ thân hành
Kiến đoạn bao nhiêu khổ
Nói các tội phiền não
Biết rõ vô số khổ.
Là đức Tu-đà-hoàn
Nay làm Bát-hòa-lan
Giảm tham dục, sân hận
Cũng diệt trừ vô minh.
Có thể đoạn sanh tử
Cũng hết gốc não tưởng
Tự đến được cõi trời
Hay sanh nơi nhân gian.
Đó là được hai đường
Nay làm Bát-hòa-lan
Được sanh nơi cõi trời
Thì không còn đọa lạc.
Khi đã sanh lên trời
Diệt hết các thứ ái
Pháp đệ nhất thế gian
Tôn giả đã đạt được.
Đó là được hai nẻo
Nay nhờ Bát-hòa-lan
Tất cả ác, phiền não
Đã hết, được giải thoát.
Đã được bốn cam lộ
Đó là vô sở úy
Đã diệt hết bóng tối
Hương về tất cả khổ
Tám nẻo ấy hơn hết
Nay làm pháp Tự tứ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đã xong một tháng liền được một trí, đến tháng thứ hai liền được hai trí, một lúc ba tháng liền được ba trí, vui thích ba trí, nay thực hiện pháp Bát-hòa-lan. Vị ấy đã trị lành bốn thứ ung nhọt, không còn sót, vượt qua đến bờ bên kia, được an ổn. Đã qua bốn tháng, dứt hết mọi đối tượng, công đức đã thành tựu nay là Bát-hòa-lan. Có thể hàng phục Long đầu, Nan-đầu, Hòa-la, Long vương, chấn động cả núi Tu-di và nước biển, cho đến cõi trời cũng đều bị chấn động. Nhóm của Tôn giả Mục-kiền-liên nay thực hiện pháp Bát-hòa-lan.

*Bậc Tối Hiền tự giác
Nên các xứ đã hết
Là phước giúp thế gian
Phật tự nói lời này.
Thường độc hành dưới cây
Vì thí dụ số đông
Bích-chi-phật tối thượng
Nay là ngày Tụ tứ
Ba chốn không tham đắm
Chúng vì ý thanh tịnh
Ba thân đã ổn định
Vốn đã lia kiêu mạn.
Tại ba cõi vô dục
Được ý tịnh bất động
An ổn như Tu-di
Nay là ngày Tụ tứ.
Đã hành bốn điều chánh
Bốn đạo đã được định
Phật bảo Hiền giả ấy
Tăng phước đức mọi người.
Chỗ cúng thí tối an
Trọn không thể hư hoại
Phật được mọi trí tuệ
Nay là ngày Tụ tứ.
Trì giới đã đầy đủ
Mọi lực chẳng thể động
Pháp thực, y phục đủ*

www.daitangkinh.org

*Thường ưa chốn núi rừng.
Đó là hạnh kiên cố
Đầy đủ không thiếu sót
Chỗ hành giả thanh tịnh
Nay là ngày TỰ TỨ.
Trì giới trừ các ác
Chúng chấp tay, thọ pháp
Được tất cả hướng về
Các ma đều hàng phục.
Chư Thiên cùng thiện nhân
Khen ngợi giới cụ túc
Không còn thấy các ma
Nay là ngày TỰ TỨ.*

